U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **P. B.,** zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje,** se sídlem Žerotínovo nám. 3, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 1. 2017, č. j. JMK 3224/2017, sp. zn. S-JMK 113962/2016/ODOS/Bo, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 27. 4. 2017, č. j. 41 A 11/2017 – 24,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5 000 Kč**, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení k rukám jeho zástupce Mgr. Jaroslava Topola, advokáta se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4.

Odůvodnění:

[1] Podanou kasační stížností ze dne 9. 5. 2017 žalobce (dále „stěžovatel“) brojí proti usnesení Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým byla odmítnuta pro opožděnost jeho žaloba proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí žalovaného.

[2] Podle § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. Obdobně platí i § 37 s. ř. s. Kasační stížnost lze podat toliko z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř.

s. Formulace konkrétních důvodů (kasačních námitek) je nezbytným předpokladem perfektní kasační stížnosti, neboť stěžovatel prostřednictvím námitek vymezí okruh přezkumu rozhodnutí krajského soudu ze strany Nejvyššího správního soudu, který je uplatněnými důvody vázán (§ 109 odst. 3 s. ř. s.). Kasační stížnost, jež neobsahuje žádné námitky, nelze ve svém důsledku projednat.

[3] Kasační stížnost ze dne 9. 5. 2017 nesplňovala náležitosti ve smyslu § 106 s. ř. s. Usnesením ze dne 15. 5. 2017, č. j. 9 As 130/2017 – 9, vyzval soud stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost o důvody, pro které napadá usnesení krajského soudu. Současně ho poučil o tom, že nebude-li kasační stížnost v uvedené lhůtě doplněna, soud ji podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítne bez věcného projednání. Uvedené usnesení bylo doručeno zástupci stěžovatele dne 16. 5. 2017.

[4] Lhůta k doplnění náležitostí kasační stížnosti uplynula dne 16. 6. 2017, aniž by stěžovatel kasační stížnost doplnil. Stejně tak v průběhu stanovené jednoměsíční lhůty nepožádal o její prodloužení.

[5] Jelikož neměla kasační stížnost při jejím podání všechny náležitosti, musely být tyto náležitosti doplněny v souladu s § 106 odst. 3 s. ř. s. ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění svého podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

[6] Pro případ, kdy je stěžovatel vyzván k doplnění kasační stížnosti postupem podle § 106 odst. 3 s. ř. s., tedy soudní řád správní v řízení o kasační stížnosti zakotvuje koncentraci řízení; soud již proto nemůže přihlížet ke stížnostním námitkám uplatněným po uplynutí lhůty podle 106 odst. 3 s. ř. s. Ke stejným závěrům dospěl také Ústavní soud, který v nálezu ze dne 10. 8. 2006, sp. zn. I. ÚS 138/06, mimo jiného uvedl, že pokud je stěžovatel vyzván k doplnění kasační stížnosti postupem dle § 106 odst. 3 s. ř. s., může rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody jen ve lhůtě jednoho měsíce v tomto ustanovení zakotvené, pokud nebyla na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů soudem prodloužena.

[7] Kasační stížnost tedy nadále postrádá základní náležitosti stanovené v § 106 odst. 1 s. ř. s. a pro tento nedostatek není možné v řízení o ní pokračovat. Jelikož stěžovatel nevyhověl výzvě soudu ve stanovené lhůtě, Nejvyšší správní soud kasační stížnost v souladu s § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. bez věcného projednání odmítl.

[8] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3, věty první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádnému z účastníků se náhrada nákladů řízení nepřiznává, jelikož byla kasační stížnost odmítnuta.

[9] Současně rozhodl soud dle § 10 odst. 3, věty poslední, zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, o vrácení uhrazeného soudního poplatku ve výši 5 000 Kč stěžovateli k rukám jeho zástupce do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

pokračování

V Brně dne 22. června 2017

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu